

stort Udbytte for Befolkningen. Hermed vil jeg aldeles ikke sige, at det netop skal blive saa stort i Form af mægtige Indtægter. Det, der for mig er det væsentlige, er, at der skal produceres store Mængder af Livs-fornødenheder, selv om der kun bliver en beskedent Rente af den Kapital, Staten sætter i Foretagendet. Og da det ærede Medlem fra Ribe har stillet sig saaledes, er det mit Haab, at det Parti, han tilhører, deler hans Anskuelse, saaledes at man i Finansudvalget kan blive enig om paa dette Punkt i Mindelighed at foretage et stort Forsøg med socialistisk Virksomhed, og saa maa vi jo hver især afvente Resultaterne og lade det blive til Knald eller Fald enten for den ene eller den anden Part. Hvad Socialdemokratiet angaar, er det ikke bange for Forsøget.

Paa et enkelt Punkt beklager jeg, at den højtærede Landbrugsminister ikke har givet mig noget Svar, det var med Hensyn til Udnyttelsen af vore Ferskvande og ganske særligt de store Arealer, som Staten har Fiskeriet til. Den højtærede Minister udtalte sig heller ikke om det Forslag, jeg har tilladt mig at stille, om, at der bevilges biologisk Station under Dr. Petersens Ledelse en tilstrækkelig stor Sum til fortsatte grundige Undersøgelser af, hvorledes man rationelt udnytter Statens store Ferskvandsarealer og tillige de private Ferskvandsarealer, hvortil private har Fiskeriet. Men naar den højtærede Minister ikke har svaret, tyder jeg det aldeles ikke saaledes, at den højtærede Minister stiller sig uvenlig paa dette Punkt. Tværtimod, da Ministeren har vist sig saa velvillig paa andre Punkter, men ikke har omtalt dette, mener jeg, jeg har Lov til at tage det som en Antydning af, at den højtærede Minister har ment, at det var saa selvfølgeligt, at han gerne saa saadanne Forsøg anstillede paa Statens Vegne, at han ikke behøvede aldeles udtrykkeligt at tilkendegive det. Paa lignende Maade kunde jeg stille mig til den Omstændighed, at den højtærede Minister heller ikke svarede paa mit Spørgsmaal om Hedebeplantning og Hedens rationelle Udnyttelse, men indskrænkede sig til at redegøre for, hvorledes de 4,000 Kr. til Tilsynet med det danske Hedeselskabs Virksomhed udnyttedes. Og jeg kan ikke nægte, at det, som jeg i denne Sag mest bed Mærke i, var den Bemærkning fra den højtærede Minister, at noget egentligt Tilsyn skulde der ikke øves. Paa dette Punkt er jeg af en ganske modstridende Opfattelse. Jeg mener, at naar en privat Virksomhed faar en saa overordentlig stor Støtte fra

Statens Side, er Staten paa en vis Maade Garant overfor private, der anbringer Kapital i Foretagendet, og saa er det ganske forkert, at der ikke øves et effektivt Tilsyn. Man har den Forpligtelse — ikke alene fordi Statens Penge anvendes, men ogsaa fordi Staten ved at anvende Pengene kan stimulere private til Pengeanbringelse — at sikre sig ved enhver Lejlighed, at Foretagendet er i alle Henseender betryggende ledet. I disse Udtalelser skal der aldeles ikke fra min Side ligge nogen Paa-stand om, at det danske Hedeselskab ikke er betryggende ledet. Jeg antager, det forholder sig der, som det forholder sig med den dygtige Lærer: Han ser altid med Glæde Kontrollen komme til sin Time, fordi han faar Lejlighed til at vise, at han arbejder ikke alene fyldestgørende, men mere end fyldestgørende. Saaledes mener jeg ogsaa, at det danske Hedeselskab, som formentlig har Papirerne i den rette Orden, med Glæde vil se hen til den Dag, da Staten virkelig øver et effektivt, sagkyndigt Tilsyn. Men ganske bortset fra dette er der det store Spørgsmaal om Hedens rationelle Udnyttelse. Og der kan jeg ikke nægte, at det vilde have glædet mig at høre af den højtærede Landbrugsminister, at han var villig til at overdrage det til sagkyndige at undersøge denne Sag. Det er ingenlunde en ringe Sag. Jeg føler mig personlig overbevist om, at den jyske Hede meget vel kan indbringe det danske Folk betydelige Værdier, men vi er endnu ikke rigtig naaet til det. Derfor bør det undersøges af rationelt anlagte Folk, hvilken af de mulige Metoder der netop de enkelte Steder er den, man bør slaa ind paa.

Jeg skal dernæst gøre nogle Bemærkninger om Statsskovbruget. Det var mig en Glæde at høre den højtærede Landbrugsminister stille sig saa elskværdigt til de enkelte Henstillinger, jeg havde fremført herom. Jeg nævner, at Ministeren erklærede sig villig til at gaa ind paa, at Forstmændene prøver rationelt Dambrug, at de forsøger sig med Engkultur, at der lægges Vægt paa videre Udbredelse af Lysskov, og jeg forstod Ministeren saaledes, at det kunde ske i Forbindelse med Kreaturets Græsning i Skovene, saafremt man maatte mene, at det ikke er til Skade for Skovene. Derimod er jeg ikke saa overbevist om, at de Tal, den højtærede Minister anførte som Vidnesbyrd om, at det dog ikke staar saa daarligt til med Skovbruget, som jeg havde udtalt, var rigtig værdifulde. Den højtærede Minister nævned, hvor mange Procent af Ejendomsskyldværdien Skovene kunde give